

være langt at foretrække, og langt lettere at gennemføre end den, hvorefter Banen skal gaa langs ad Bernstorfsvejen.

Nu er der et, jeg ikke vil undlade at sige. Det, at vedtage en Lov, der giver den højtærede Minister Bemyndigelse til at give Koncession paa Anlæg af en saadan Bane, uden at man i Virkeligheden har nogen Sikkerhed for, at Banen gennemføres, forekommer mig at være betænkeligt. Hvad vil der ske, hvis denne Lov, der jo skal bruges i Løbet af 4 Aar, vedtages. Der vil simpelt hen ske det, at Folk derude ville sige: Nu skal Banen gaa der, den er vedtagen i Rigsdagen, og saa vil der blive spekuleret i Grundene. Det er en farlig Maade at bringe Spekulationen frem paa, thi dermed at Loven vedtages, er det jo ikke givet, at vi faa en Bane, det kan gaa ligesom med Amagerbanen og de andre Baner, jeg nævnede. Jeg hilser, som sagt, Lovforslaget med Glæde og vil være med til at støtte dets Gennemførelse, men jeg vilde gerne have nogen Sikkerhed med Hensyn til, hvem der skal have Koncessionen, og for at det hele ikke er en Spekulation, men at Planen virkelig kan gennemføres. Det er det, jeg vil holde paa, og det synes jeg ikke, at vi efter Lovforslaget have den mindste Smule Garanti for. Det ærede Medlem (Oct. Hansen) sagde, at Sogneraadet havde anbefalet Forslaget, men i sit Indledningsforedrag udtalte det ærede Medlem, at det var enkelte Medlemmer af Sogneraadet, der havde henvendt sig til ham. Der er jo nu rigtignok en stor Forskel mellem de to Ting. Hvis det kun er enkelte Medlemmer af Sogneraadet, der have henvendt sig til det ærede Medlem, og der ikke foreligger nogen Beslutning af selve Sogneraadet, gør det Sagen noget mere prekær, synes jeg. Men paa dette Tidspunkt vil jeg anbefale Lovforslagets videre Fremme. Jeg haaber, at vi maa faa saadanne Garantier, at vi kunne vedtage Loven med nogenlunde Sikkerhed for, at den ikke bliver et dødt Bogstav, men at den gennemføres.

Ministeren for offentlige Arbejder

(C. Hage): Som den ærede Forslagsstiller omtalte, forelaa der allerede i forrige Rigsdagssamling et lignende ved privat Initiativ indbragt Lovforslag om en Jernbane fra Lyngby over Ordrup eller Charlottenlund til Klampenborg. Regeringen fandt ingen Anledning til at gøre Indsigelse imod, at der kan meddeles Kon-

cession paa et Jernbaneanlæg som det omtalte. Jeg vil dog ikke undlade at tilføje, at nogen Betænkelighed var der hos Statsbanerne med Hensyn til den Linie, som der nærmest vilde blive Tale om at vælge. Ganske overensstemmende med det foreløbige Udkast, som var blevet Regeringen forelagt, vilde det maaske ikke være ønskeligt at faa denne Bane anlagt. Men, som sagt, mod en Bane som den nævnte vilde der dog neppe fra Regeringens Side være nogen væsentlig Indvending at gøre. Det foreliggende Lovforslag indskrænker sig jo imidlertid ikke til at gentage Forslaget om Tilladelse til Anlæg af en Jernbane som den nævnte, men har hertil yderligere knyttet et Forslag om, at der skal gives Koncession ogsaa paa en Side-linie fra Ordrup ned til Søholm ved Emdrup, en Linie, der da antagelig vilde blive sat i Forbindelse med en Sporvej eller en lignende Kommunikationslinie ind til Kjøbenhavn. Mod en Jernbanelinie af denne Art rejses der fra Statsbanernes Side en meget bestemt Indsigelse. Det vilde blive en direkte Konkurrent til Statsbanernes egen Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Klampenborg, og jeg tror ikke, at man lettelig noget Sted vil se, at en saadan med en Statsbane parallelt løbende Konkurrencelinie vilde blive tilladt. Imidlertid forstod jeg den ærede Forslagsstiller saaledes, at det, han i Virkeligheden har for Øje, er slet ikke en Jernbane, men en elektrisk Sporvej. Hvorvidt denne Omstændighed vil kunne modificere Statsbanernes Syn paa den nævnte Linie, maa jeg i Øjeblikket lade staa hen. Det vilde i alle Tilfælde komme an paa, hvorledes en saadan Sporvejslinie blev indrettet. Men for saa vidt der bliver Tale om at lægge en Sporvejslinie og ikke en egentlig Jernbane, forekommer det mig, at et saadant Anlæg maa falde ind under de almindelige Regler for Meddelelse af Koncession paa Sporveje. Jeg forstaar meget vel, at den ærede Forslagsstiller har ment at maatte gaa den her af ham angivne Vej for at komme ud over Vanskelighederne ved en eventuel Ekspropriation. Jeg ved ikke ret, om det virkelig skulde være nødvendigt at benytte en saadan Udvej, og det forekommer mig, at dette Spørgsmaal maatte nøjere undersøges. Jeg venter imidlertid, at Forslaget vil blive henvist til et Udvalg, saaledes som Tilfældet var med Lovforslaget i Fjor; og der vil der jo kunne blive Lejlighed til nærmere at overveje disse Enkeltheder, som i Øjeblikket paa